

Nom:.....

CAMPAMENT CALA MURTA
(Del 11 al 17 d'Agost de 2002)

Programació i Horaris

1.-ORGANITZACIÓ D'ARRIBADES i PARTIDES:

- A) Partida amb Autocar de: Ca Na Paulina amb Autocar, a les 9'30 hores del matí.
- B) Visita de Pares, Dissabte, 17 d'agost de 2002 a les 16'00 h. per celebrar l'Eucaristia i el Fi de Campament.
- C) Arribada a la Plaça de l'Església amb cotxes particulars el Dissabte, 17 d'agost de 2002, a les 18'30 hores aproximadament.
- D) Els animadors parteixen el Dissabte, 10 d'agost de 2002 horabaixa cap a Cala Murta a preparar el Campament.

2.-REUNIÓ DE PARES:

Dijous, dia 4 de Juliol de 2002, a les 20'30 hores,
a la Rectoria de la Parròquia del Coll d'En Rabassa.

3.-INTENDÈNCIA:

Polita Camps (Responsable de cuina a Santa Maria de Formentor)
Margalida Adrover (Responsable de cuina a Santa Maria de Formentor)
Eugeni Rodríguez (Intendència)

4.-EQUIP D'ANIMADORS:

Responsable del Campament a Santa Maria de Formentor: Eugeni Rodríguez i Adrover

COORDINADORA: Maria Magdalena Horrach Estarelles

ANIMADORS: Pep Ambrosio
Cristina Sánchez
Josefina Elena Martorell
Eva Maria Martorell
Willy Julià
Mariona Cruz
Mari Carmen Gosálbez
Jose Luis Navarro
Cati Font (1/2)

5.-CÀRRECS EN GENERAL ABANS, EN, I DESPRÉS DEL CAMPAMENT:

Aquestes tasques son durant tot el campament i única i exclusivament són pels Animadors:

1*INTENDÈNCIA:

(Encarregat de cercar, col·locar i comprar material necessari de campament)

2*FARMACIOLA:

(Encarregat dels qui se fan mal o estan malalts)

3*MATERIAL:

(Encarregat d'ordenar la sala de material i distribuir el material a l'hora dels tallers)

4*ECONOMISTA:

(Encarregat dels fons del campament per pagar el menjar, el material, etc.)

5*COORDINADOR:

(Encarregat de coordinar els animadors a l'hora de fer reunions en el lloc d'acampada)

6.-TASQUES NINS i NINES AL CAMPAMENT:

Aquestes tasques son pels grups de nins i animadors durant tot el campament:

OMPLIR BRULLOLES:

(Posar l'aigua i detergent a les brulloles i revisar si es fan ben nets els coberts)

NETEJA DE TAULES:

(Treure aigua, pa, i el que les cuineres els diguin a la taula, quan s'acabi de menjar netejar les taules i agranar en terra, a mitjà hora baixa preparar el Berenar)

CRÒNIQUES:

(Realitzar un resum escrit del dia anterior recollint les dades més importants i el que hem fet).

NETEJA PLAÇA:

(Agranar la plaça, els llocs on hem realitzat les activitats i tot l'interior del campament)

NETEJA BANYS:

(Neteja a fons dels banys i de les dutxes del campament)

NETEJA D'EXTERIORS:

(Neteja dels exteriors del campament)

OMPLIR BOTELLES D'AIGUA:

(Omplir les botelles d'aigua i tenir cura que no falti aigua fresca a nevera)

7.-SERVEIS DELS ANIMADORS DURANT EL CAMPAMENT:

Aquests serveis dels animadors sols són durant el temps del campament:

CAP DE NIT:

(Encarregat del comiat del vespre i de mantenir l'orde per anar-s'en a dormir)

CAP DE DIA:

(Encarregat de cridar la gent al matí i l'horabaixa per fer les activitats, ambientar el dia i tenir preparats els cartells per anunciar els dies temàtics i els cartells organitzatius)

SERVEI DE DUTXES:

(Encarregat de cridar els al.lots a dutxes, dutxar els més petits i obrir i tancar l'aigua).

PREPARAR PREGÀRIA:

(Encarregat amb n'Eugeni de preparar la pregària del vespre)

AJUDANT DE CUINA:

(Encarregat amb na Sagrari de tenir cura de la cuina, neteja plats, fritures de darrer moment, preparar postres, etc...)

8.-HORARI:

8'00 Aixecar-se Animadors
8'30 Aixecar-se i Neteja dels al.lots.
8'50 Pregària.
9'00 Berenar.
9'30 Tasques i Neteja les cabanes.
10'00 ACTIVITATS (Tallers, Jocs o Platja).
13'00 Neteja Personal.
13'30 DINAR.
14'00 Descans i Temps Lliure.
15'30 Assaig de Cançons.
16'00 ACTIVITATS (Tallers, Jocs o Platja).
17'30 Berenar.
18'00 ACTIVITATS (Tallers, Jocs o Platja).
20'00 Dutxes i Neteja Personal.
21'00 SOPAR.
21'30 Preparació de la Vetllada.
22'00 VETLLADA.
23'30 Pregària.
24'00 Dormir i Silenci.
24'15 Reunió d'animadors i "Piscolabis".

9.-NORMES PELS NINS i ANIMADORS AL CAMPAMENT:

(S'han de canviar a normes positives, "*benaurances de Jesús*")

- 1-Respecte mutu entre tots els qui estem acampats, començant per les cuineres, animadors i els propis companys.
- 2-Obeir sempre i en tot lloc el vostre animador o un altre animador que vós digui qualche cosa.
- 3-No es pot sortir del recinte del campament sense cap ordre de l'animador.
- 4-Les activitats, platja, tallers o jocs son de PARTICIPACIÓ OBLIGATÒRIA.
- 5-Malgrat el grup d'activitats no sigui el del vostre agrado s'ha de treballar ACTIVAMENT; Estem per fer COMPANYERISME i AMISTAT, NO es pot anar per INDIVIDUALITATS.
- 6-És obligatòria la Neteja personal i les dutxes cada dia.
- 7-Quan partim a la platja, partim tots plegats amb un animador davant i un darrera.
- 8-PUNTUALITAT a l'hora de realitzar les activitats o a l'hora de que els animadors vós cridin per fer qualsevol cosa.
- 9-És convenient que després de realitzar els tallers o jocs es faci net el lloc de l'activitat.
- 10-Les cabanes són ÚNICA i EXCLUSIVAMENT per dormir el vespre.
- 11-No es comença a menjar fins que hi siguem tots i beneïm la taula.
- 12-No s'aixeca ningú de la taula fins que ningú hagi acabat.
- 13--Cadascú duu els seus coberts a la taula i frega el que ha emprat.

10.-AMBIENTACIÓ:

TENDES =

PLAÇA =

CASAL =

HABITACIONS=

SALA MATERIAL =

CUINA =

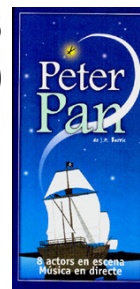
MENJADOR =

LLIBRE DE CRÒNIQUES =

**PRIMER DIA
PAÍS DEL MAI MÉS**

PREGÀRIES PAÍS DEL MAI MÉS (Campament Cala Murta 2002)

OBJECTIUS:

PENSAR EN POSITIU

1.-Ambientació:

Celebrar amb un moments d'oració lo que hem viscut durant tot el dia.
Encendre el ciri que representa a Jesús que ens acompanya durant tota la setmana.
Estar oberts i dialogants amb tots els companys del campament.

2.-Tots formam part d'un mateix viatge, tots hem arribat al país del mai més per viure una setmana

3.-Cant, significatiu del nostre campament: Fent camí.

4.-CONTE DE PETER PAN:

Wendy, Michael y John eran tres hermanos que vivían en las afueras de Londres. Wendy, la mayor, había contagiado a sus hermanitos su admiración por Peter Pan. Todas las noches les contaba a sus hermanos las aventuras de Peter.

Una noche, cuando ya casi dormían, vieron una lucecita moverse por la habitación.

Era Campanilla, el hada que acompaña siempre a Peter Pan, y el mismísimo Peter. Éste les propuso viajar con él y con Campanilla al País de Nunca Jamás, donde vivían los Niños Perdidos...

- Campanilla os ayudará. Basta con que os eche un poco de polvo mágico para que podáis volar.

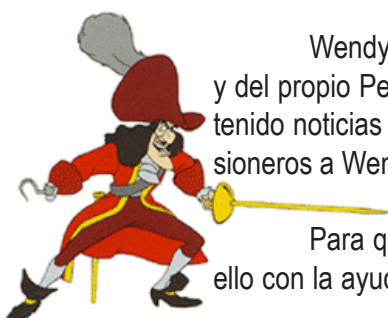
Cuando ya se encontraban cerca del País de Nunca Jamás, Peter les señaló:

- Es el barco del Capitán Garfio. Tened mucho cuidado con él. Hace tiempo un cocodrilo le devoró la mano y se tragó hasta el reloj. ¡Qué nervioso se pone ahora Garfio cuando oye un tic-tac!

Campanilla se sintió celosa de las atenciones que su amigo tenía para con Wendy, así que, adelantándose, les dijo a los Niños Perdidos que debían disparar una flecha a un gran pájaro que se acercaba con Peter Pan. La pobre Wendy cayó al suelo, pero, por fortuna, la flecha no había penetrado en su cuerpo y enseguida se recuperó del golpe.

Wendy cuidaba de todos aquellos niños sin madre y, también, claro está de sus hermanitos y del propio Peter Pan. Procuraban no tropezarse con los terribles piratas, pero éstos, que ya habían tenido noticias de su llegada al País de Nunca Jamás, organizaron una emboscada y se llevaron prisioneros a Wendy, a Michael y a John.

Para que Peter no pudiera rescatarlos, el Capitán Garfio decidió envenenarle, contando para ello con la ayuda de Campanilla, quien deseaba vengarse del cariño que Peter sentía hacia Wendy.

Garfio aprovechó el momento en que Peter se había dormido para verter en su vaso unas gotas de un poderosísimo veneno.

Cuando Peter Pan se despertó y se disponía a beber el agua, Campanilla, arrepentida de lo que había hecho, se lanzó contra el vaso, aunque no pudo evitar que la salpicaran unas cuantas gotas del veneno, una cantidad suficiente para matar a un ser tan diminuto como ella. Una sola cosa podía salvarla: que todos los niños creyeran en las hadas y en el poder de la fantasía. Y así es como, gracias a los niños, Campanilla se salvó.

Mientras tanto, nuestros amiguitos seguían en poder de los piratas. Ya estaban a punto de ser lanzados por la borda con los brazos atados a la espalda. Parecía que nada podía salvarles, cuando de repente, oyeron una voz:

- ¡Eh, Capitán Garfio, eres un cobarde! ¡A ver si te atreves conmigo!

Era Peter Pan que, alertado por Campanilla, había llegado justo a tiempo de evitarles a sus amigos una muerte cierta. Comenzaron a luchar. De pronto, un tic-tac muy conocido por Garfio hizo que éste se estremeciera de horror. El cocodrilo estaba allí y, del susto, el Capitán Garfio dio un traspie y cayó al mar. Es muy posible que todavía hoy, si viajáis por el mar, podáis ver al Capitán Garfio nadando desesperadamente, perseguido por el infatigable cocodrilo.

El resto de los piratas no tardó en seguir el camino de su capitán y todos acabaron dándose un saludable baño de agua salada entre las risas de Peter Pan y de los demás niños.

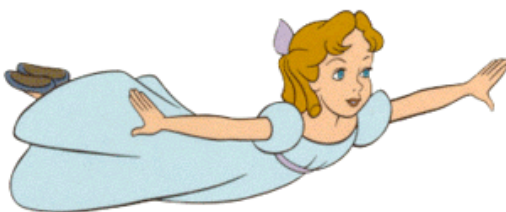
Ya era hora de volver al hogar. Peter intentó convencer a sus amigos para que se quedaran con él en el País de Nunca Jamás, pero los tres niños echaban de menos a sus padres y deseaban volver, así que Peter les llevó de nuevo a su casa.

- ¡Quédate con nosotros! -pidieron los niños.

- ¡Volved conmigo a mi país! -les rogó Peter Pan-. No os hagáis mayores nunca. Aunque crezcáis, no perdáis nunca vuestra fantasía ni vuestra imaginación. De ese modo seguiremos siempre juntos.

- ¡Prometido! -gritaron los tres niños mientras agitaban sus manos diciendo adiós.

FIN

5.-Reflexió:

¿Qué poden pensar perquè sigui més agradable per a tots?

(Escriure un desig, un sentiment, una il·lusió, etc...)

Posar un paper escrit dins la caixa que hem duit i estarà tot el campament en nosaltres.

6.-Oració: Principi de campament

Senyor Jesús.

Hem deixat el nostre poble,

Els pares, germans i altres persones

Per viatjar al País de Mai Més,

durant una setmana,

i volem compartir les nostres alegries i tasques.

Volem conviure junts.

Volem divertir-nos i fer divertir.

Volem aprendre.

Vos demanam que ens ajudeu a dur a terme

això que ens proposam.

Potser algú moment mos costarà, mos barallarem i fallarem,

però donau-nos les forces suficients

per tornar començar el camí d'amistat

que avui ens proposam seguir.

Per Crist Senyor Nostre.

7.-Cant, significatiu del nostre campament: Mil milions d'estrelles

Cada vespre observam els estels ens fixam amb un i confiam a Déu que ens guardi aquell estel dins els nostre cor per poder passar tota la setmana al País de Mai Més.

SEGON DIA NINS PERDUTS

OBJECTIUS:

ALEGRIA I DIVERSIÓ

1.-Ambientació:

MATI

1.-Es desperten amb el so d'unes instruccions per altaveu. (No se fa pregària)

VESPRE

1.-Ambientació:

Col·locar els objectes que han trobat al Ginkama del matí i posar-los damunt del poster de Jesús.
El matí hem trobat un tresor, cadascú a posat totes les seves qualitats i dificultats per trobar-lo, ara som el vespre i sabem que tenim un tresor molt més gran que tots el tresors que poguem trobar: JESÚS.

2.-Cant: Dios está aquí.

3.-Però Jesús ens parla d'un altre tresor: (Mt. 6,19-21)

4.-Conte: La joia única (Prente temps pàg. 116)

5.-Gest:

Se destapen els objectes i es veu a Jesús i una frase que diu:
"LA VIDA QUE ENS DONA JESÚS ÉS EL MILLOR TRESOR"

6.-Acció de gràcies:

Tothom voluntariament en dona gràcies a Déu per tot lo meravellós del dia d'avui;
amb un cant interleccional: Tu ets qui ens crides.

7.-Oració final:

Te damos gracias, Padre del cielo,
Por Jesucristo, tu amado Hijo, porque nos ha
Conservado durante el día de hoy, por tu gracia;
Te pedimos que nos perdones todos los pecados que hayamos
Cometido y nos guardes durante esta noche.
A tus manos nos encomendamos en cuerpo y alma.
A tus manos encomendamos todas nuestras cosas.
Que tu santo ángel nos acompañe y que el enemigo
No tenga poder sobre nosotros.

8.-Cant de comiat: En el mar.

TERGER DIA EL CAPITAN GARFIO

OBJECTIUS:

VIURE EL MOMENT I SER LLIURE
DESCOBRIR L'ENTREBANC I LA TRAICIÓ DE L'AMI@

MATI

- 1.-Conte:
- 2.-Explicació:

VESPRE

1.-Ambientació:

(Duen tots la cara pintada amb un sol, una lluna o un cor)

Els amics se poden perdre, l'amistat pot deteriorar-se, per conservar l'amistat s'han de fer esforços, tenir detalls amb els amics.

L'amistat pels cristians demana molt.

Jesús és el nostre amic que ens acompanya, ens convida a prendre en serio l'auténtica amistat.

2.-Cant, Jesús ens convida a donar-nos les mans i cantar:

Mans, mans a les mans.

3.-Lectura de Lluc 6,32-38

»Però a vosaltres que escolteu, jo us dic: Estimeu els vostres enemics, feu bé als qui us odien, beneïu els qui us maleeixen, pregueu pels qui us calumnien. Si algú et pega en una galta, para-li també l'altra, i si et vol prendre el mantell, no li neguis el vestit. Dóna a tothom qui et demana, i no reclamis res al qui et pren allò que és teu. Tracteu els altres tal com voleu que ells us tractin. Si estimeu els qui us estimen, qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells qui els estimen! I si feu bé als qui us en fan, qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors! I si feu préstecs als qui espereu que us donaran alguna cosa, qui us ho ha d'agrair? També els pecadors fan préstecs als pecadors, si saben que en trauran un guany.

Però vosaltres, estimeu els vostres enemics, feu bé i presteu sense esperar res a canvi: llavors serà gran la vostra recompensa, i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagradats i amb els dolents.

»Sigueu misericordiosos com ho és el vostre Pare.

»No judiqueu, i no sereu judicats; no condemneu, i no sereu condemnats; perdoneu, i sereu perdonats. Doneu, i us donaran: us abocaran a la falda una bona mesura, atapeïda fins a vessar. Tal com vosaltres tracteu els altres així sereu tractats.

4.-Moments de reflexió amb música de fons:

Per pensar amb qualche company de campament amb el qual no som tan amic.

5.- Gest:

Cadascú amb un troç de cotó i nivea, s'en va a un altre company d'aquests que no siguin tan bons amics a llevar-li la pintura que duu a la cara, i li dona una abraçada.

6.-Cant de comiat final: Dona'm la mà "JA NO HI HA PIRATES, NI MARINERS: TOTS SOM UN"

QUART DIA EL MÓN DEL BOSG

OBJECTIUS:

VIURE EL MISTERI
ESTAR PERDUT I SENTIR-SE TROBAT PER JESÚS

MATI

- 1.-Conte:
- 2.-Explicació:

VESPRE

1.-Ambientació:

Segurament, que a vegades ens sentim perduts, anam en contra de qualcú, amic, company.
Dins el nostre camí, existeixen actituds concretes que ens fan embarrancar i aturar-nos per baixar del vaixell.
ENVEJA, ODI, PERESA, BARALLAR-SE, Jesús no vol això.

2.-Lectura del Perdó:

Senyor,
Jo he comprés que sol no es va enlloc,
I tu m'ofereixes ara de viure en el País del Mai Més
amb altres amics.
Feis que els altres acceptin el meu pas en caminar,
Però fes que també jo accepti amb paciència
El pas dels altres.
Fes-me pro senzill
Per donar als altres l'ocasió d'ajudar-me,
I prou obert perquè ells
Trobin en mi una bona ajuda.
Omple'ns del teu Esperit, a fi que,
En les coses de cada dia,
Descobrim la teva crida
En un comprmís que ens faci lliures.

Fes-nos acollidors de la teva Paraula,
Feis que ens estimem els uns als altres fins a la fi.
I quan el campament no funcioni
feis que me demani abans de tot
que hi estic fent.

En fi, Senyor, ajuda'ns a descobrir
L'únic motiu, fort i durable,
i que pot unir-nos:
la teva presència enmig de nosaltres.
Gràcies, Senyor Jesús.

3.-Reflexió: per averiguar les nostres actituds dolentes
(escriure-les a un paper)

4.-Textes de perdó: intercalats amb un cant: Tu ets la llum del món.

5.-Gest: tirar els papers al foc.

6.-Cremar els papers i amb el foc dels papers cremats encenim el ciri de Jesús.

7.-Gest una abraçada amb el company que tenc devora, mentre cantam: Ningú no compren ningú.

8.-Oració de Perdó: per donar gràcies del perdó.

Senyor, Jesús,
Tu ens dus el perdó de Déu Pare,
Tu ens véns a buscar per conduir-nos al Pare.
Senyor, nosaltres estam contents
Perquè ens perdones i perdones a tot el món.

CINQUÉ DIA FONS DE MAR

OBJECTIUS:

VIURE LA MÀGIA
DESFER-SE DE TOT EL QUE NO ENS DEIXA SER LLIURES
DESCOBRIR EL VERTADER CAMÍ: EL CAMÍ DE JESÚS

MATI

- 1.-Conte:
- 2.-Explicació:

VESPRE

- 1.-Ambientació:

Perill de perdre el nostre camí, i caure dins unes roques enganats pel soroll de les sirenes.
A mesura que s'expliquen els noms de les sirenes, un animador va treguent els posters.

- * LA PUBLICITAT: Influxe de les marques en nosaltres mateixos i en el nostre entorn.
- * LA POL·LUCIÓ: Elements que deshumanitzen el nostre barri i nostre món.
- * LA UNIFORMITAT: Qui no ens deixa com volem ser?.
- * LA VIOLENCIA: Quines situacions o ambients ens fan ser violents?
- * LES PANTALLES: Utilitats i inconvenients de la TV, ordenadors i Videojocs.
- * EL CONSUMISME: A on està el límit en lo necessari i lo innecessari.
- * AÏLLAMENT: Què ens aïlla dels demés?
- * LA FUITA: Què solem evitar a penes s'ens presenta l'oració?

- 2.-Text: En tot això sempre hi ha qualcú que ens ajuda

- 3.-Cant: Ningú no compren ningú

- 4.-Gest: Se posa el poster de Jesús enmig dels altres posters tapant-los i el Nou Testament que és el nostre camí.

- 5.-Reflexió: Tenim a Jesús enmig de nosaltres donem-li les gràcies.

Agafam una pedreta i com a símbol de que volem seguir a Jesús la posam damunt el poster, i deim en veu forta: VULL SEGUIR-TE!!.

- 6.-Cant: En el mar.

SISÉ DIA CAMPAMENT DELS INDIS

OBJECTIUS:

VIURE LA NATURA.
RESPECTE I TOLERANCIA AMB LES ALTRES CULTURES

MATI

- 1.-Conte:
- 2.-Explicació:

VESPRE

- 1.-Ambientació:
Ens adonam que Jesús sempre va amb nosaltres i ensenya a cuidar la natura i conèixer altres cultures.
- 2.-Cant: Dios està aquí.
- 3.-Llegir fragments de la carta de l'indi seattle
- 4.-Cadascú pensa moments d'alegria que s'en du del campament, s'els dona un globo per cada un i posen de dins el paperet amb el seu motiu, l'infla poc i el posa en la bruixola
- 5.-Acció de gràcies a Déu llegida per un animador i entre paràgraf un cant interleccional.
- 6.-Gest de donar la pau al qui tenc al meu costat.
- 7.-Oració final:

Senyor,
Demà acabarem aquest campament.
Hem compartit l'alegria i el treball.
Hem conegut altres joves que no coneixíem.
Hem après un xic més a conviure i saber-nos respectar.
Sebem que si volem fer les coses ben fetes
hem de treballar units.

Vos demanam que no ens deixeu sols.
El que avui hem decidit fer
ens demanarà esforç
i vós heu d'estar al nostre costat
per ajudar-nos.

Demà tornarem a casa,
amb els amics.
Que també amb ells sapiguem alegrar-nos,
conèixer-nos més
i aprendre coses noves.
- 8.-Cant d'alegria: Ningú no compren ningú.

(Carta de Seattle, jefe de la tribu Suwamish al presidente de los Estados Unidos, Mr. Franklin Pierce, el año 1855, como respuesta a su oferta de compra de las tierras Suwamish.)

El gran caudillo de Washington ha ordenado hacernos saber que nos quiere comprar las tierras. El gran caudillo nos ha mandado también palabras de amistad y de buena voluntad. Apreciamos mucho esta delicadeza porque conocemos la poca falta que le hace nuestra amistad. Queremos considerar su ofrecimiento, pues sabemos que si no lo hiciéramos, pueden venir los hombres de piel blanca a tomarnos las tierras con sus armas de fuego. Que el gran caudillo de Washington confíe en la palabra del líder Seattle con la misma certidumbre que espera la vuelta de las estaciones. Mis palabras son inmutables como estrellas.

¿Como podéis comprar o vender el cielo o el calor de la tierra? Se nos hace extraña esta idea. No son nuestros el frescor del aire ni los reflejos del agua. ¿Cómo podrían ser comprados? Lo decidiremos más adelante. Tendríais que saber que mi pueblo tiene por sagrado cada rincón de esta tierra. La hoja resplandeciente; la arenosa playa; la niebla dentro del bosque; el claro en la arboleda y el zumbido del insecto son experiencias sagradas y memorias de mi pueblo. La sabia que sube por los árboles lleva recuerdos del hombre de piel roja.

Los muertos del hombre de piel blanca olvidan su tierra cuando empiezan el viaje enmedio de las estrellas. Los nuestros nunca se alejan de la tierra, que es la madre. Somos un pedazo de esta tierra; estamos hechos de una parte de ella. La flor perfumada, el ciervo, el caballo, el águila majestuosa: todos son nuestros hermanos. Las rocas de las cumbres, el jugo de la hierba fresca, la calor de la piel del potro: todo pertenece a nuestra familia.

Por esto, cuando el gran caudillo de Washington manda decirnos que nos quiere comprar las tierras es demasiado lo que nos pide. El gran caudillo quiere darnos un lugar para que vivamos todos juntos. El nos hará de padre y nosotros seremos sus hijos. Hemos de meditar su ofrecimiento. No se nos presenta nada fácil ya que las tierras son sagradas. El agua de nuestros ríos y pantanos no es sólo agua, sino la sangre de nuestros antepasados. Si os vendiésemos las tierras, haría falta que recordaseis que son sagradas y lo tendríais que enseñar a vuestros hijos y que los reflejos misteriosos de las aguas claras de los lagos narran hechos de la vida de mi pueblo. El murmullo del agua es la voz del padre de mi padre.

Los ríos son hermanos nuestros, porque nos libran de la sed. Los ríos arrastran nuestras canoas y nos dan sus peces. Si os vendiésemos las tierras, tendríais que recordar y enseñar a vuestros hijos que los ríos son hermanos nuestros y también vuestros. Tendríais que tratar a los ríos con el corazón.

Sabemos bien que el hombre de piel blanca no puede entender nuestra manera de ser. Tanto le importa un trozo de tierra que otro, porque es como un extraño que llega de noche a arrancar de la tierra todo lo que necesita. No ve la tierra con una hermana, sino más bien como una enemiga. Cuando la ha hecho suya, la menosprecia y sigue andando. Deja atrás las sepulturas de sus padres y no parece que eso le duela. No le duele desposeer la tierra de sus hijos. Olvida la tumba de su padre y los derechos de sus hijos. Trata a la madre tierra y al hermano cielo como si fueran cosas que se compran y se venden; como si fuesen animales o collares. Su hambre insaciable devorará la tierra y detrás suyo dejará tan sólo un desierto.

No lo puedo comprender. Nosotros somos de una manera de ser muy diferente. Vuestras ciudades hacen daño a los ojos del hombre de piel roja. Tal vez sea porque el hombre de piel roja es salvaje y no puede entender las cosas. No hay ningún lugar tranquilo en las ciudades del hombre de piel blanca; ningún lugar donde se pueda escuchar en la primavera el despliegue de las hojas, o movimiento de las alas de un insecto. Tal vez me lo parece a mi porque soy un salvaje y no comprendo bien las cosas. El ruido de la ciudad es un insulto para el oído. Y yo me pregunto: ¿qué tipo de vida tiene el hombre cuando no es capaz de escuchar el grito solitario de una garza o la discusión nocturna de las ranas alrededor del charco? Soy un hombre de piel roja y no puedo entender. A los indios nos deleita el ligero murmullo del viento fregando la cara del lago y su olor despues de la lluvia del mediodía, con su peculiar fragancia.

El hombre de piel roja es conocedor del valor inapreciable del aire ya que todas las cosas respiran su aliento: el animal, el árbol, el hombre. Pero parece que el hombre de piel blanca no sienta el aire que respira. Como un hombre que hace días que agoniza, no es capaz de sentir la peste. Si os vendiésemos las tierras, tendríais que dejarlas en paz y que contituasen sagradas para que fuesen un lugar en el que hasta el hombre de piel blanca pudiese saborear el viento endulzado por las flores de la pradera.

Queremos considerar vuestra oferta de comprarnos las tierras. Si decidieramos aceptarlo tendré que poner una condición: que el hombre de piel blanca mire a los animales de esta tierra como hermanos.

Soy salvaje, pero me parece que tiene que ser así. He visto búfalos a miles pudriéndose abandonados en las praderas; el hombre de piel blanca les disparaba desde el caballo de fuego sin ni tan sólo pararlo. Yo soy salvaje y no entiendo porqué el caballo de fuego vale más que el búfalo, ya que nosotros lo matamos sólo a cambio de nuestra propia vida. ¿Qué puede ser del hombre sin animales? Si todos los animales desapareciesen, el hombre tendría que morir con gran soledad de espíritu. Porque todo lo que les pasa a los animales, bien pronto le pasa también al hombre. Todas las cosas están ligadas entre sí.

Haría falta que enseñaseis a vuestros hijos que el suelo que pisan són las cenizas de los abuelos. Respetarán la tierra si les decís que está llena de vida de los antepasados. Hace falta que vuestros hijos lo sepan, igual que los nuestros, que la tierra es la madre de todos nosotros. Que cualquier estrago causado a la tierra lo sufren sus hijos. El hombre que escupe a tierra, a sí mismo se está escupiendo.

De una cosa estamos seguros: la tierra no pertenece al hombre; es el hombre el que pertenece a la tierra. El hombre no ha tejido la red que es la vida, sólo es un hijo. El sufrimiento de la tierra se convierte a la fuerza en sufrimiento para sus hijos. Estamos seguros de esto. Todas las cosas están ligadas como la sangre de una misma familia.

Hasta el hombre de piel blanca, que tiene amistad con Dios y se pasea y le habla, no puede evitar este destino nuestro común. Tal vez sea cierto que somos hermanos. Ya lo veremos. Sabemos una cosa que tal vez descubriéis vosotros más adelante: que nuestro Dios es el mismo que el vuestro. Os pensáis que tal vez tenéis poder por encima de Él y al mismo tiempo lo queréis tener sobre todas las tierras, pero no lo podéis tener. El Dios de todos los hombres se compadece igual de los de piel blanca que de los de piel roja. Esta tierra es apreciada por su creador y estropearla sería una grave afrenda. Los hombres de piel blanca también sucumbirán y tal vez antes que el resto de tribus. Si ensuciais vuestra cama, cualquier noche moriréis sofocados por vuestros propios delitos. Pero vereis la luz cuando llegue la hora final y comprendereis que Dios os condujo a estas tierras y os permitió su dominio y la dominación del hombre de piel roja con algún propósito especial. Este destino es en verdad un misterio, porque no podemos comprender que pasará cuando los búfalos se hayan extinguido; cuando los caballos hayan perdido su libertad; cuando no quede ningún rincón del bosque sin el olor del hombre y cuando por encima de las verdes colinas nuestra mirada encuentre por todas partes las telarañas de hilos de hierro que llevan vuestra voz.

¿Dónde está el bosque espeso? Desapareció.

¿Dónde está el águila? Desapareció.

¡Así se acaba la vida y empezamos a sobrevivir!

SETÉ DIA TORNARÀ LA REALTAT

CELEBRACIÓ FINAL

Preparació de la celebració

- una petició de perdó per grup.
- un grup de grans representa el text de l'evangeli.
- Les dues responsables expliquen la conclusió del campament.
- una Pregària per grup.
- una Ofrena representativa del campament, per grup .
- una Acció de gràcies per grup.

MATI

- 1.-Conte:
- 2.-Explicació:

VESPRE

Eucaristia final

- 1.-Començament amb la senyal de tots els cristians: En el nom del Pare.
- 2.-Cant d'entrada: Fent Camí.
(Hem fet un camí plegats i hem donat avui horabaixa gràcies a Déu, i esperem que aquest camí continui durant tot el curs)
- 3.-Salutació als pares: gràcies per haver vingut i per compartir en nosaltres el fi de campament, volem que aquesta reunió sigui un principi de coneixement que després podem traslladar a tot el curs de l'any qui ve.
- 4.-Facem net el nostre cor abans de començar;
peticions de perdó que han preparat els joves. *Què Deu totpoderos...*
- 5.-Text representat de l'evangeli:
- 6.-Dos responsables de grans i petits expliquen l'objectiu i el fi del campament.
- 7.-Pregàries que presentem al Pare
(les han preparades els joves)
- 8.-Cant: Mil milions d'estrelles.
- 9.-Pregària Eucarística
Ofrenes dels joves i en les ofrenes presentem el pa i el vi.
Consagració, paraules del Senyor. Accions de gràcies pel campament
- 10.-Amb les mans juntes resam el Parnostre.
- 11.-Signe de Pau, amb el Cant Dona'm la mà
Cadascú s'atraca al seu amic invisible li dona una aferrada i el detall que havia preparat.
- 12.-Moment de la Comunió (Explicació de com combregarem)
Animadors que donen la comunió als pares..
- 13.-Oració final de gràcies: (Prete-temps, pàg. 45)
- 14.-Bendició i gràcies als pares, cuiners, responsables, animadors i nins...
- 15.-Cant Final: Mans, mans a les mans.